

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jakuba Camrdy a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Viktora Kučery v právní věci žalobkyně: **A. H.**, zast. JUDr. Jiřím Janebou, advokátem se sídlem Václavské náměstí 832/19, Praha 1, proti žalované: **Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky**, se sídlem Orlická 2020/4, Praha 3, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové – pobočky v Pardubicích ze dne 11. 11. 2025, č. j. 52 Ad 13/2025-84,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Dne 28. 11. 2025 byla Nejvyššímu správnímu soudu doručena kasační stížnost žalobkyně (stěžovatelky) proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové – pobočky v Pardubicích ze dne 11. 11. 2025, č. j. 52 Ad 13/2025-84, kterým krajský soud odmítl žalobu, jíž se stěžovatelka domáhala zrušení výkazu nedoplatků č. 6542400966, vydaného žalovanou dne 6. 11. 2024, a zastavení exekuce.

[2] Dne 22. 12. 2025 bylo Nejvyššímu správnímu soudu doručeno podání stěžovatelky, jímž prostřednictvím svého zástupce bere svou kasační stížnost v plném rozsahu zpět.

[3] V souladu s dispoziční zásadou, která ovládá správní soudnictví, může navrhovatel disponovat řízením nebo jeho předmětem a může tedy i vzít svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl (viz § 37 odst. 4 s. ř. s.). Nejvyšší správní soud má s ohledem na obsah podání za to, že se stěžovatelka rozhodla vzít svůj návrh zpět, neboť projev vůle, jímž došlo ke zpětvzetí kasační stížnosti, nevzbuzuje žádné pochybnosti, a dané podání má rovněž veškeré ostatní náležitosti ve smyslu § 37 odst. 2 a 3 s. ř. s., v relevantním znění. Nejvyšší správní soud proto v souladu s § 47 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s. rozhodl o tom, že se řízení o kasační stížnosti zastavuje.

[4] V souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s., v relevantním znění, nemá žádný z účastníků řízení v případě jeho zastavení právo na náhradu nákladů; to neplatí, byl-li podaný návrh vzat zpět pro pozdější chování odpůrce nebo bylo-li řízení zastaveno pro uspokojení navrhovatele. V daném případě však není ze zpětvzetí kasační stížnosti ani z jiného podkladu ve spise

zřejmé, že by zpětvzetí kasační stížnosti bylo možné připisovat chování žalované, a nejedná se ani o zastavení řízení pro uspokojení navrhovatele ve smyslu § 60 odst. 3 ve spojení s § 62 s. ř. s. Nejvyšší správní soud tedy dle § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s. rozhodl o tom, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 8. ledna 2026

JUDr. Jakub Camrda
předseda senátu